

І славлять щовесни Великдень!

Сценарій Великоднього свята

ЛЮДМИЛА КОЧУРА, вихователь Вишевицької спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату, Радомишльський р-н, Житомирська обл.

(Тихо грає музика. Виходять читці.)

Читець 1. Що то є за днина,
Що то є за свято,
Що сюди зійшлося
Гостей так багато?

Читець 2. Знаю, що за днина,
І всім варт це знати —
Прийшли сюди діти
Весноньку вітати.

Читець 3. Бажаємо ми людям
І щастя, і миру.
Усім, наче сонце,
Ти світиш сама.
Тебе, Україно,
Ми любимо щиро,
Дорожчого краю
На світі нема!

(Пісня «Як у нас на Україні».
Дівчата танцюють.)

Читець 1. По всіх усюдах пісня
лине,

Усе пробуджує від сну.
І всі комашки, всі рослини
Вітають дівчину-весну.

Читець 2. Весна прийшла,
Весна прийшла.
Весну вітайте, діти,
Весна тепло нам принесла,
Вінки чудові, квіти.

(Пісня «Весняні котики».)

Звучить мелодія «Пробудження».
Заходить дівчинка — Весна.)

Весна. А я — Весна! Весна-царівна!
Куди ступлю — сонце сяє,
Міста і села оживають,
Ріки й дерева величні
Землю-матір прославляють.
Дівчаткам принесла красу,
А хлопчикам — силу,
Щоб росли й міцніли.
Пісеньки співали, в решето
складали.

А ще принесла я вам
Світле свято довгождане —
Воскресінням із давніх-давен
величане.

(Весна виходить.)

Ведучий 1. Віковічно славним
буде цей Великий день:
«Будьте люди, а не юди!» —
кличе до людей.

Це Христос нас всіх благає
на своїм хресті,
Помирає й призиває жить по совісті.
Ведучий 2. Жити по законам

Божим, жити без гріха,
Тоді кожен день погожим стане
для життя.

Тому кожен рік весною,
як все ожива,
Божий син своєю кров'ю з нас
гріхи зніма.

Ведучий 1. А ми, люди-
християни, віримо у це
І до Господа волаєм: «Прости
нас за все!».

Під час посту Великого —
в смутку, у журбі,
А в чудесне Воскресіння —
осанна тобі.

Ведучий 2. Від Вербної і до
Пасхи — цей короткий путь,
Вам ми хочем показати
і прославить тут.

(Звучить пісня про Вербну неділю.)

Ведучий 1. До свята Великодня
готуються задалегідь. Напередодні
відзначають Вербну неділю. Саме у
цей день Ісус востаннє увійшов до
Храму Божого.

Ведучий 2. Дорогу йому встеля-
ли пальмовими вітами. Оскільки в
Україні пальми не ростуть, то їх за-
мінили вербовими пагонами.

Ведучий 1. У цей день жінки, на-
різавши вербових гілочок, несли їх
до церкви, щоб посвятити. Тільки-
но священик скроплював гілочки
свяченою водою, як діти першими
намагалися вхопити найбільшу вер-
бову гілку і з'їсти «котика», щоб
горло не боліло.

Ведучий 2. Вербову гілку називають символом Воскресіння. Тому освячену вербу несуть додому, ставлять її на почесне місце в хаті й під образами.

Ведучий 1. Гілочки тримали як помічні від недуг і грому; ними можна було викликати в посуху дощ.

Ведучий 2. Посвячені вербові гілочки не викидають будь-куди, а якщо немає в них потреби — спалюють.

Ведучий 1. Було за звичай: матері, принісши посвячену вербу неодмінно легенько били нею дітей. А діти в цей день грали в гру «Вербич».

(Гра «Вербич»: діти утворюють коло, в центрі — дитина яка тримає вербову гілочку — «Вербич».)

Діти. Вербич, Вербич, весну
поклич

Вербич. Зараз покличу!

Діти. І ми з тобою, побий
нас вербою

(Діти обертаються спинами до Вербича, і Вербич торкається до кожного гілочкою, промовляючи слова.)

Вербич. Не я б'ю — верба б'є,
За тиждень — Великдень.

Весна принесе золотого ключа,
А ви пошукайте собі Вербича.

(Вербич кладе гічку в центр кола, а сам стає у коло до дітей. Хто перший із дітей візьме гілку той стає Вербичем.)

Вербич. Вербка б'є, не я б'ю.

За тиждень — Великдень.

Недалечко — червоне яечко.

Будь велика, як верба,

А здорова, як вода,

А багата, як земля.

Не я б'ю, верба б'є,

За тиждень — Великдень!

Ведучий 1. Щоб Великодня діждати, потрібно всіх провідати, добро в хату пустити, а погане забути. Зараз ми спробуємо усміхнутися одне одному і залишити у себе в душі тільки добрі почуття.

Ведучий 2. Останній тиждень Великого посту пов'язаний із багатьма обрядодіями. Починаючи з понеділка, кожен день мав своє призначення.

(Ведучі виходять за куліси і продовжують читати далі, а їхні слова супроводжуються інсценізаціями.)

Ведучий 1. Верба — цвітна
неділенька

Вербою махала,
Що за тиждень вже Великдень,
Всім нам пригадала.

Ведучий 2. Понеділок починався для жінок ще до схід сонця.

Ведучий 1. Зранку починали білити стіни та стелю, фарбувати мисник, двері, підвіконня, мити та прибирати хату.

Ведучий 2. У вівторок жіноцтво золило, прало й прасувало білизну.

Ведучий 1. Тож не мав і понеділок з вівторком спочинку. Виганяли і найменшу з хати порошок.

(Танок «Прання».)

Ведучий 1. А середа —
господиня

Мала теж мороку:
Випікала жовту бабу —
Паску круглобоку.

Ведучий 2. У середу завершували всю хатню роботу.

Ведучий 1. А з четвергом, що ще називається «чистим», пов'язано чи не найбільше обрядів і дійств.

Ведучий 2. У християн існує звичай: у Чистий четвер необхідно зранку скупатися — змити з себе все погане з душі і тіла.

Ведучий 1. Існує повір'я, що на світанні в Чистий четвер ворон носить із гнізда своїх дітей купатися в річці. Хто скупається раніше за них, той буде здоровим протягом цілого року.

Ведучий 2. У цей же день треба було нести в церкву свічку на страсть.

А потім по дорозі додому оберігати «живий вогонь».

(Перенесення «живого вогню».)

Ведучий 1. Четвер «страсті» прочитав у смутку та в жалобі. А п'ятниця сторожила при Господнім гробі.

Ведучий 2. У великодню п'ятницю родинне життя набувало особливого настрою. Люди розмовляли між собою пошепки, намагалися не кричати, не лаятися, не встрявати в суперечки. Випікали білі паски, які призначалися покійникам і повітрю — «щоб не приносили лиха й смерті». В цей же день не вживали їжі до вносу плащаниці, не дзвонили дзвони.

Нарешті приходила Велика субота. В цей день жінки фарбували крашанки.

Випікали чорні паски, що призначалися господарям і людям, себто родючій землі.

Читець 1. Ох, і гарна, ох і гарна
Пасочка рум'яна.

Ох, духмяна, ох, духмяна
Пасочка рум'яна.
Тішитесь маленька паска.

Тішуся і я, що вона моя.

Читець 2. Пече матуся велику
паску —

Бо ж Великодній підходить час.
А ми все просим: «Зробіть нам

ласку —
Спечіть маленьку паску для нас».

Читець 3. Маленьку паску
спекла матуся —

Яка ж гарненька, хоч і мала!
В кошик поклала її Ганнуся
І посвятити у церкву пішла.

Господині збирають обрядові великодні страви (паски, крашанки та інші страви) у кошики, прикрашені вишиваними рушниками, барвінком і свічками.

Читець 1. Пасок великих
кругом багато,

Одна маленька, краща від усіх,
Маленька паска — в велике

свято —

То радість дітям, великий сміх.

Паска. Мій рід іде із давнини.

Шанують нас віками

І славлять щовесни.

Та й Пасхою Великдень

Звуть люди на землі...

Тоді і день великий,

Як паска на столі.

До того ж я багата

Родзинками, медком...

Їдять мене на свято

Із м'ясом, молоком...

Ведучий 1. Великодньої суботи пізно увечері народ збирався біля церкви на всеношну службу. Спати святкової ночі не годилося, бо «той, хто засне, проспить своє щастя».

Ведучий 2. Ледве писанки
Субота встигла посвятити,

Вже Великдень нам співає:

«Христос Воскрес, діти!».

(Лунає дзвін. Пісня «Великдень».)

Читець 1. Душа стає в цю
днину молодою,

Забувши, що слова бувають злі.

І повняться старання добротою

На ранньому скоромному столі.

Читець 2. І знову все на повні
груди

Дихнуло, збуджене життям.

І кожне серце чує чудо,

І світ увесь, неначе храм.

Горять свічки, блищать ікони,

Земля в молитві до небес...

— Христос Воскрес! —

лунають дзвони.

І спів: Воістину Воскрес!

Читець 3. Весна — це сонця

перемога!

У Великодній світлий час

Ми наближаємось до Бога,

Бог наближається до нас.

Читець 1. І зійде сонце,

наче кругла паска,

Мов писанка, розквітне

вся земля.

Радіймо, друзі!

Великодню казка

Гаївкою хай серце

звеселя!

Ведучий 1. Існує безліч народних повір'їв про писанку (крашанку).

Коли вмитися водою, де лежали освячені писанки (крашанки), лице буде круглим і гладким, як яйце, красивим і рум'яним, як писанка.

Ведучий 2. Освячену крашанку клали до першої купелі немовляти, щоб воно зростало сильним і здоровим.

Ведучий 1. Будуючи нову хату, у кожному кутку замурували лущипинки від освячених яєць, щоб оберегати оселю від всього злого.

Ведучий 2. Писанку закопували на городі, вірячи в те, що буде добрий урожай.

Ведучий 1. Котилася писаночка
З гори на долину.

Прикотилася простісінько
До нас у гостину.

А за нею йде Великдень,
Несе білу паску.

Розсипає між діточок
Радощі і ласку.

(Гра «Купса»: хлопці утворюють коло, а посередині на якусь підвищення кладуть писанку. Навколо писанки ходять хлопці з піднятими руками, співають і тильно стежать, щоб хтось її не вхопив.)

Ходить Купса по риночку

Та й купує писаночку.

Купсо, купсо уродливий,

Купсо, купсо чорнобривий,

Купсо, купсо, будеш мати,

Що дівчині дарувати.

(На закінчення співи на слова «що дівчині дарувати» хлопці біжать до писанки, але її вдається взяти лише одному — найспритнішому. Якщо він вирветься з кола, то писанка його, і він дарує її дівчині. Пісня «Писанка».)

Читець 1. Ой писанко
косичкова,

Яка ти барвиста,
Як пісенька колискова,
Ласкава і чиста.

Читець 2. Тут узори й тут
узори,

А між них високі гори...

Сяє зірка із небес.

Возвіща: Христос Воскрес!

Читець 3. Хто все горнеться
з любов'ю

І до батька, і до мами,
В того серце так ясніє,
Наче писанка квіточками.

Читець 1. Хто народ свій щиро
любить,

Вірно землю хто кохає,
В того серце золотою
Писанкою завжди сяє.

Читець 2. Курка з нашого
села —

Гляньте! — писанку знесла!

Може, не повірить хтось —

Ось вона у мене, ось!

Читець 3. Щось у моїм
городчику

Горішки трясуться,

Дав би вам по писанці:

Кури не несуться.

Ведучий 1. Найприємніше у святі великодньому, звісно, паски. Повернувшись із церкви, господарі одрізали дві скибки: одну відносили худобі, а іншу висушували. Вважалося, що тварина, котра посмакує свяченим хлібом, не хворітиме. У наше свято не обійдеться без паски.

Ведучий 2. Покуштуйте святу
паску,

Буде в домі радість, ласка,
І достаток, і добро,

Хай відступить всяке зло.

(Усім роздають шматочки паски.)

Ведучий 1. На столі духмяна
паска,

А круг неї — писанки.

Уділи нам, Боже, ласки

На всі дні, на всі віки.

Не мала у нас родина,

Та молитва всіх одна:

Хай розквітне Україна,

Як в погожі дні весна!

(Сценка «Свята Пасха йде до хати, будемо Великдень справляти». Святково прибранна сцена у стилі української хати. У хаті сидять господар, господиня і дочка.)

Господиня. Ой, уже в церкві дзвонять! Іване, ану вставай швиденько. Хіба ти не знаєш, що на Великдень господареві не можна спати, бо вся пшениця виляже?

Господар. Та вже встаю, встаю...

Господиня. Іди запорай стайню, бо треба до церкви збиратися. Давай, доню, будемо кошик готувати.

Донька. А з чого почнемо?

Господиня. Звичайно, з паски, бо вона символізує вічність. А тепер давай, донечко, писанки і крашанки.

Донька. Мамо, а чого так називають: писанки і крашанки?

Господиня. Крашанки фарбують в один колір. Ось, наприклад, червоний колір — колір кохання, зелений — колір весни і пробудження природи, блакитний — символ неба, а жовтий — символ сонця.

Донька. А писанки?

Господиня. А писанки розписують різними кольорами і різними узорами — це витвір душі. Ось цей квадрат — це наше зелене поле, а ромб — це символ родючості.

(Заходить господар.)

Господар. Вже все повпорував, ще й хрін вам приніс до святкового кошика.

Донька. Тату, а нащо хрін, він такий пекучий?

Господар. Існує, доню, така легенда...

Колись хрін був дуже отруйний і вороги задумали отруїти ним Ісуса Христа. Натерли, дали Спасителеві, а він не отруївся. Відтоді вживають його до їжі.

Господиня. Донечко, подай ще масла. Ось ще сир запечений, ковбаса, шинка, кусень солонини.

Господар. Ой, як то файно пахне! Дайте мені щось трошки попробувати.

Господиня. Та чи ти, чоловіче, не знаєш, що на Великдень їсти несвячене — гріх.

Господар. А я й забув...

Господиня. Здається, все поклала... Ще за сіль забула, бо свячену сіль вживають не лише до їди, а й обсипають нею подвір'я, аби лихо обминало хату.

(Усі збираються і виходять із хати.)

Разом. Свята Пасха йде до хати, Будемо Великдень справляти.

(Промовляють молитву «Отче наш». Сідають за стіл, снідають.)

Господиня. А шкаралупу з писанок і крашанок не викидай, бо її треба намочити у воді. А потім тією водою помитися, щоб ти була така красна, як та писанка.

(Донька вмивається водою з крашанками. Заходять дівчата, співаючи пісню.)

Сей день нам Господь
Всевишній дав,

То день святий, великий.

Спаситель наш із зроба встав —

Царствує нам навіки.

Чудо, чудо всіх чудес:

Істинно Христос Воскрес.

Усі. Христос Воскрес!

Господарі. Воістину Воскрес!

Дівчата. А чи не пустите, тітко Одарко і дядьку Іване, свою Марічку з нами на гаївку?

Господиня. Та чому ж і ні? Адже нині таке велике свято.

Господар. Нехай іде.

(Дівчата співають гаївку «Вербовая дощечка». На сцену вибігають хлопці.)

Хлопець. Дівчата, візьміть і нас поспівати.

Дівчата. А хіба вам пасує з нами гаївки водити?

(Дівчата співають.)

А ви, хлопці, встидайтеся,

Ви гаївками не бавтеся.

Ви до того не вирости,

Лиш до ціпа та до коси.

Хлопець. А ми теж уміємо гаївку співати! Послухайте.

(Хлопці співають.)

Сіла ластівка на хаті —

Наші дівки язикаті.

(Дівчата співають.)

Сіла ластівка низенько —

Наші хлопці всі маленькі.

Господиня. Та досить вам сваритися, давайте разом щось заспіваємо.

(Усі співають.)

Сей день спасення всіх зріхів.

То ж разом ся, братаймо,

Забудьте вже ненависть, гнів,

А миру піснь співаймо.

Чудо, чудо всіх чудес:

Істинно Христос Воскрес.

Чудо, чудо всіх чудес:

Істинно Христос Воскрес.

(Сценка «Курочка з курчатами».)

Курочка. Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Всі підходьте, всі збирайтесь,

Всі круг мене розсідайтесь.

Усім вам сьогодні зрання

Розповім я оповідання.

Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

(Підбігають курчата, стають навкруг курочки.)

Курча 1. Ми яечка всі несемо —

В дарунок їх даємо:

Білі-білі, дуже білі,

Всі круглеські і цілі.

Курочка. Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Давно це було,

Як Марія Магдалина

Царю яйце подарувала.

Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Курча 2. Воно було усе біленьке,

Було воно усе кругленьке.

Підносила, дарувала,
«Христос Воскрес!» — промовляла.

Курочка. Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

А Тиберій його брав,

Подарунок не зневажав,

Говорив, що вірить буду,

Якщо сам побачу чудо.

Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Курча 1. Він яйце в руках тримав,

Сам собі метикував:

Коли яйце почервоніє —

То у воскресіння я повірю.

Курочка. Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Яйце, неначе все почуло,

Червоним кольором спалахнуло

У Тиберія в руках —

Жах майнув в його очах.

Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Курча 2. От так чудо! От так чудо!

Суперечить я не буду.

Оце чудо із чудес!

Христос воістину воскрес!

Курочка. Ціп, ціп, ціп, ціп,

Ціп, ціп, ціп, ціп...

Курчата. Радійте всі! Христос воскрес!

Література

1. Класному керівнику. УСЕ для роботи. — 2010. — № 3 (15).

2. Позакласний час. — 2007. — № 3 та 2009. — № 5.

3. Початкове навчання та виховання. — 2009. — № 7 (191).

Реклама

Шрагіна Л.

ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ

Комплекс оригінальних вправ для формування системного мислення і розвитку креативної уваги, розроблений автором, дозволяє кожному викладачеві перетворити навчальний процес у пізнавально-творчу діяльність і розвивати креативні здібності учня на матеріалі свого предмета на всіх рівнях — від дитячого садка до вищої школи.

Практичні психологи і батьки знайдуть у цій книжці матеріал для створення розвивальних, корекційних і діагностичних програм для дітей різного віку.

А науковці ознайомляться з поглядами автора на природу уяви і на метафоричні здібності як на показник рівня розвитку креативності.

Ви можете замовити будь-які книжки поштою. Для цього зателефонуйте у видавництво за тел.: 044 284 24 50 або надішліть sms-повідомлення такого змісту: «Хочу замовити книжки» на номер 067 408 84 73, і ми вам передзвонимо. Ви отримаєте книжки післяплатою у своєму поштовому відділенні.

